

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

FORSVARSMINISTEREN
23. august 2013

Folketingets Forsvarsudvalg har den 26. juli 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 345 til forsvarsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 345:

"Hvilke initiativer vil ministeren tage for at skabe ro og tryghed om beredskabet ved alvorlige uheld på de større broer, f.eks. Lillebæltsbroerne, Svendborgsundbroen og Langelandsbroen, herunder de praktiske forhold omkring hvem der gør hvad i evt. alvorlige situationer, og hvem der skal afholde udgifterne til det løbende beredskab samt sikre lige vilkår for de berørte kommuner i forhold til andre kommuner, der ikke har større broer."

Svar:

Der er til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Beredskabsstyrelsen. Beredskabsstyrelsen oplyser i den anledning følgende:

"Det er efter beredskabsloven redningsberedskabets opgave at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer eller ved overhængende fare herfor. Redningsberedskabet består af det kommunale redningsberedskab og det statslige redningsberedskab. Det kommunale redningsberedskab iværksætter den umiddelbare indsats ved ulykker og katastrofer. Ved større, længerevarende eller mandskabskrævende hændelser kan kommunerne få assistance med mandskab og materiel, herunder specialudstyr, fra Beredskabsstyrelsens beredskabscentre.

Broer, herunder større broer, er en del af vej- og jernbanenettet, og uheld på broer er efter beredskabslovens § 12, stk. 1, omfattet af det kommunale redningsberedskabs ansvar for at kunne yde en forsvarlig indsats mod skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer. Det er således det kommunale redningsberedskab i den kommune, hvor ulykken

sker, som har ansvaret for førsteindsatsen. Har det kommunale redningsberedskab behov for assistance i form af f.eks. mere mandskab eller materiel, skal kommunen, jf. beredskabslovens § 18, stk. 2, rekvirere assistance fra nabokommuner og/eller det statslige redningsberedskab.

Kommunerne skal efter beredskabslovgivningen dimensionere det kommunale redningsberedskab efter de lokale risici, som kommunen har identificeret, og kommunens risikoprofil, serviceniveau, organisation, virksomhed og dimensionering skal beskrives i en plan for det kommunale redningsberedskab, som skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det forudsættes i beredskabslovgivningen, at kommuner, der har broer, herunder større broer, indtænker hændelser på disse, som redningsberedskabet kan blive tilkaldt til, i planen for den risikobaserede dimensionering.

Mellem en række kommuner er der indgået aftaler om varetagelse af førsteindsatsen ved ulykker på de større broer, hvor nabokommunens redningsberedskab vil være hurtigst fremme. En sådan aftale er også indgået for den i medierne omtalte motorvejsstrækning over Lillebælt. De pågældende kommuner har imidlertid ikke udarbejdet møde- og alarmeringsplaner for det statslige redningsberedskab ved hændelser på Lillebæltsbroen. Sådanne planer ville ellers kunne medvirke til en hurtigere assistance fra det statslige redningsberedskab ved alvorlige uheld på Lillebæltsbroen.

Det kan tilføjes, at udgifterne til drift af de kommunale redningsberedskaber påhviler den enkelte kommunalbestyrelse. Da den enkelte kommune selv fastlægger sit serviceniveau primært på baggrund af de lokale risici, der varierer fra kommune til kommune, er der forskel på de enkelte kommuners udgifter til redningsberedskabet.”

Jeg kan henholde mig til det, Beredskabsstyrelsen har oplyst.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen